

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Toroinvestbeton s. r. o.**
sídlem Charvátova 1988/3, Praha 1
zastoupený advokátem Mgr. Reném Gemmelem
sídlem Poštovní 39/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2019, č. j. MSK 80363/2019, ve věci
uložení pokuty za přestupek

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2019, č. j. MSK 80363/2019, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Orlová (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 29. 4. 2019, č. j. MUOR 58946/2019, jímž byl žalobce jako provozovatel nákladního motorového vozidla značky MAN, RZ X uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 42 odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“), kdy za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 36 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
2. V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:
 - 1) Žalobci bylo upřeno právo na ústní jednání. Ústní jednání bylo nařízeno na den 4. 3. 2019, avšak předvolání k němu nebylo žalobci jako subjektu obviněnému z přestupku doručeno. Ústního jednání se zúčastnil právní zástupce žalobce, který se k věci vyjádřil tak, že daného dne ústní jednání nelze konat, neboť přípisem ze dne 14. 12. 2018 za žalobce vznesl námitku podjatosti úřední osoby Bc. K. O. a o této námitce nebylo doposud rozhodnuto. V reakci na toto vyjádření správní orgán zaujal stanovisko, že tohoto dne ústní jednání konáno nebude. Žalobce proto legitimně očekával, že bude nejprve rozhodnuto o námitce podjatosti a poté bude nařízeno nové ústní jednání, které proběhne za účasti jednatele žalobce a právního zástupce. Avšak nestalo se tak a žalobci bylo bez dalšího doručeno meritorní rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 29. 4. 2019.
 - 2) Žalobce namítl, že Bc. K. O. pozměnil veřejnou listinu, když protokol z ústního jednání konaného dne 4. 3. 2019 byl dodatečně upraven jeho rukou. Nejednalo se o žádnou písařskou chybu ani zjevnou nesprávnost, ale nezákonný zásah oprávněné úřední osoby, k čemuž došlo patrně až v reakci na odvolání, tedy časově později. Upravená věta nedává smysl, protože konstatování, že ústní jednání konáno nebude, mohl učinit jen správní orgán a nikoliv právní zástupce žalobce. Originál protokolu o ústním jednání má žalobce k dispozici.
 - 3) U správního orgánu I. stupně došlo ke svévolné změně úřední osoby z Bc. I. V. na Bc. K. O., aniž by proti tomu mohl žalobce brojit. Podle žalobce mělo být vydáno usnesení, které mělo být doručeno žalobci, jemuž náleželo právo odvolání.
 - 4) Správní orgán se nevypořádal s námitkou podjatosti ze dne 14. 12. 2018 opřenou o zjevně nepřátelský vztah úřední osoby k právnímu zástupci žalobce. Na podporu svých argumentů žalobce uvedl několik judikátů. Žalobce odmítl závěr, že by se v jeho případě jednalo o zjevné zneužití práva a má nadále za to, že primárně mělo být rozhodnuto o námitce podjatosti, přičemž do té doby nebylo možné konat ústní jednání, ani vydat meritorní rozhodnutí.
 - 5) Ve věci samé spočívala obrana žalobce v tom, že výsledek vážení byl chybný s ohledem na vadu měřidla, jehož přezkoušení se žalobce podle § 11a zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, v platném znění (dále jen „zákon o metrologii“) domáhal. Žalobce hodlal při ústním jednání k důkazu navrhnout výslech řidiče, avšak s ohledem na nezákonný procesní postup na to již nedošlo. Závěry správního orgánu jsou proto předčasné a nesprávné.

3. Žalovaný ve vyjádření odkázal v plném rozsahu na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 13. 11. 2018 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku z moci úřední, jehož se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel dne 15. 8. 2018 v Orlové-Městě, na silnici č. II/474 provozoval nákladní motorové vozidlo značky MAN, RZ X, u něhož bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu. Konkrétně bylo při kontrolním vážení na kontrolním stanovišti při metanúpravě zjištěno po odečtení relativní chyby měření 3 % přetížení vozidla na ose č. 3 o 1 422 kg, na ose č. 4 o 840 kg. Největší povolená hmotnost na skupinu náprav č. 3 a č. 4 byla překročena o 2 262 kg, největší povolená hmotnost motorového vozidla byla překročena o 3 073 kg. V rámci sdělení o obvinění byl žalobce současně předvolán k ústnímu jednání na den 5. 12. 2018. Dne 4. 12. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně předložena plná moc advokáta Mgr. Reného Gemmela k zastupování žalobce. Součástí správního spisu je dále oznámení úřední osoby Bc. I. V., jež dne 12. 12. 2018 sdělila důvod pro vyloučení její osoby z přestupkového řízení, neboť Mgr. Gemmel pro ni v minulosti vykonával právní služby. Téhož dne určil služebně nadřízený Ing. R. K. k projednávání věci místo Bc. V. oprávněnou úřední osobu Bc. K. O. Dne 14. 12. 2018 obdržel správní orgán I. stupně sdělení zástupce žalobce, který namítl nesprávný postup správního orgánu I. stupně při vyloučení Bc. V. z projednávání věci a dále vznesl námitku podjatosti vůči těmto úředním osobám: Bc. K. O., vedoucímu odboru dopravy Městského úřadu Orlová, tajemníkovi Městského úřadu Orlová, starostovi Městského úřadu Orlová, všem pracovníkům odboru dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, včetně vedoucího odboru a řediteli Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. U všech osob spatřoval žalobce důvod podjatosti ve zjevně nepřátelském vztahu k jeho právnímu zástupci. Dle protokolu o ústním jednání konaném dne 4. 3. 2019 se jej zúčastnil zástupce žalobce, jenž byl seznámen s obviněním žalobce. K samotnému skutku zástupce žalobce namítl nesprávnost vážení a navrhl přezkoumat použité měřidlo dle § 11a zákona o metrologii. Dle protokolu byl dále zástupce žalobce seznámen s obsahem správního spisu. Následně uvedl, že dne 14. 12. 2018 vznesl za žalobce námitku podjatosti, o níž dosud nebylo rozhodnuto, proto se domnívá, že za tohoto stavu nelze konat ústní jednání. V této souvislosti poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2018, sp. zn. 3 A 86/2018. V protokolu poté následuje text: „*Vyjádření správního orgánu: Za tohoto stavu, dnešního dne 4. 3. 2019 ústní jednání konáno nebude*“. Toto původní znění protokolu bylo ručně opraveno, kdy došlo k přeškrtnutí slov *správního orgánu* a jejich nahrazení slovy *právního zástupce*. V závěru protokolu je opět ručně dopsáno, že opravu provedl Bc. K. O. dne 4. 3. 2019 v 14:25 hodin. Dle obsahu protokolu (str. 4, část navazující na pozměněný text) je dále uvedeno, že zástupce žalobce byl seznámen s podklady rozhodnutí, nemá zájem se k nim vyjadřovat, nenavrhuje žádné další důkazy, nemá, co by více uvedl a s obsahem protokolu souhlasí. Protokol je podepsán úřední osobou a zástupcem žalobce.

6. Dne 29. 4. 2019 pod č. j. OD/PŘ/1593/18/VEI vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným jakožto provozovatel nákladního motorového vozidla z porušení ust. § 43a odst. 5 silničního zákona a § 5 vyhlášky č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel, v platném znění. V rámci odůvodnění meritorního rozhodnutí se správní orgán I. stupně na str. 6-7 vypořádal i s námitkou podjatosti. Proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno odvolání, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
7. U ústního jednání před krajským soudem konaného dne 9. 6. 2021 účastníci řízení setrvali na své dosavadní argumentaci. Krajský soud k návrhu žalobce provedl důkaz jím předloženým protokolem o ústním jednání konaném u správního orgánu I. stupně dne 4. 3. 2019, a to v jeho původní podobě, tj. bez dodatečných ručně psaných úprav. Toto vyhotovení protokolu bylo zástupci žalobce předáno pověřenou úřední osobou po skončení ústního jednání vedeného dne 4. 3. 2019 u správního orgánu I. stupně.
8. Podle § 14 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“) úřední osoba, která se dozví o okolnostech nasvědčujících, že je vyloučena, je povinna o nich bezodkladně uvědomit svého představeného. Do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu.
9. Podle § 14 odst. 5 správního řádu představený úřední osoby, která je vyloučena, za ni bezodkladně určí jinou úřední osobu, která není k vyloučenému ve vztahu podřízenosti. Usnesení o tom se pouze poznamená do spisu. Nelze-li určit nikoho jiného, bezodkladně o tom uvědomí nadřízený správní orgán a spolu s tím mu předá spis. Nadřízený správní orgán postupuje podle § 131 odst. 4.
10. V prvním žalobním bodě žalobce namítl, že mu nebylo umožněno, aby prostřednictvím svého jednatele uplatnit práva u ústního jednání, které mělo proběhnout až po vyřízení vznesené námítky podjatosti. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobce byl ode dne 4. 12. 2018 na základě předložené plné moci zastoupen právním zástupcem. Následně proto byly veškeré písemnosti, včetně předvolání k ústnímu jednání, zasílány tomuto zástupci zcela v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu, který stanoví z tohoto pravidla jedinou výjimku, a sice pokud *má zastoupený něco v řízení osobně vykonat*. O takovou situaci se však v posuzované věci nejednalo. Bylo proto zcela na úvaze zmocněného zástupce, zda zajistí účast jednatele žalobce u ústního jednání dne 4. 3. 2019 či nikoliv. Jeho neúčast není vadou procesního postupu správního orgánu a nelze ani dospět k závěru, že by tak procesní práva žalobce byla zkrácena. Obsahem protokolu o průběhu tohoto ústního jednání má krajský soud za prokázané, že se jej účastnil zástupce žalobce, kterému bylo umožněno uplatnit práva za žalobce v plném rozsahu. Zástupce žalobce byl řádně seznámen s obsahem správního spisu, uvedl konkrétní námítky ke skutku, navrhl přezkum užitého měřidla a svým podpisem stvrdil, že byl seznámen s podklady pro rozhodnutí a nemá zájem se dále vyjadřovat. K otázce způsobu vypořádání vznesené námítky podjatosti se soud vyjádří níže. První žalobní bod nebyl shledán důvodným.
11. V druhém žalobním bodě je namítáno pozměnění úřední listiny - protokolu o ústním jednání ze dne 4. 3. 2021 úřední osobou Bc. O. Krajský soud na základě obsahu správního spisu a důkazu stejnopisem protokolu v původním znění (před opravou) předloženým žalobcem u ústního jednání před krajským soudem dospěl k závěru, že namítaný protokol byl skutečně v uvedené části dodatečně ručně úřední osobou přepsán a

že k přepisu došlo až po odchodu právního zástupce žalobce z ústního jednání. Obsahem listiny má však soud rovněž za prokázané, že ústní jednání dále probíhalo i po protokolaci věty, která byla následně předmětem ruční opravy. Z další textace protokolu jednoznačně vyplývá, že zástupce žalobce byl seznámen s podklady rozhodnutí, nemá zájem se k nim dále vyjadřovat a nenavrhuje další důkazy. Zástupce žalobce rovněž výslovně uvedl, že nemá námitky proti obsahu protokolu a s jeho obsahem souhlasí. Konečně zástupce žalobce protokol také podepsal, a to nejen jeho konečné znění, ale i jednotlivé dílčí pasáže protokolového textu, takže listina obsahuje celkem 8 podpisů zmocněného zástupce.

12. Krajský soud má za to, že změněná část protokolu ve znění: „*Vyjádření právního zástupce: Za tohoto stavu, dnešního dne 4. 3. 2019 ústní jednání konáno nebude*“ působí zvláště a nelogicky, ale nelze z ní dovodit ani padělání listiny, ani znevěrohodnění jejího obsahu. Provedená „oprava“ textu je podle názoru soudu irelevantní a na vlastním obsahu protokolu nic nemění. Je totiž právně bezvýznamné, zda větu „*Za tohoto stavu dnešního dne 04. 03. 2019 ústní jednání konáno nebude*“ vyslovil správní orgán nebo zástupce žalobce. Podstatný je vlastní obsah protokolu, z něž plyne, že ústní jednání fakticky proběhlo. Pokud zástupce žalobce na základě původního neopraveného textu protokolu očekával konání dalšího ústního jednání, není jeho úvaha opodstatněná. Byla by pochopitelná za situace, kdyby zástupce žalobce po protokolaci citované věty postupoval jiným způsobem, např. by jednání opustil, vznesl námitky k další protokolaci nebo protokol odmítl podepsat. Zástupce žalobce však neučinil nic, z čeho by bylo možno dovodit, že má ústní jednání za ukončené či má za to, že vůbec neproběhlo. Nevyužil ani možnosti nepodepsání protokolu, i když ji předpřipravený text protokolu nabízel. Zástupce žalobce naopak bez výhrad podepsal všechny odstavce protokolu a stvrdil ukončené dokazování a seznámení s podklady rozhodnutí. Pro správní orgán tak byly splněny všechny procesní podmínky pro vydání meritorního rozhodnutí.
13. Pro úplnost krajský soud podotýká, že v době konání ústního jednání již platil zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), který v ust. § 80 odst. 1 stanovuje správnímu orgánu možnost nařídit ústní jednání, avšak jeho povinností to není. Jde o zvláštní úpravu ve vztahu k obecnému ust. § 49 správního řádu. Ústní jednání v přestupkovém řízení je fakultativní povahy a obviněný má možnost o nařízení ústního jednání správní orgán požádat (§ 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky). O tomto právu byl zástupce žalobce správním orgánem I. stupně řádně poučen (viz str. 2 protokolu ze dne 4. 3. 2019), aniž by ho následně využil. Na základě uvedeného neshledal krajský soud ani druhý žalobní bod důvodným.
14. Další žalobní bod se týkal postupu správního orgánu I. stupně při změně úřední osoby z Bc. I. V. na Bc. K. O. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že Bc. V. oznámila svému služebně nadřízenému okolnosti svědčící o její podjatosti vůči právnímu zástupci žalobce. Následně vedoucí odboru Ing. K. v souladu s § 14 odst. 5 správního řádu určil jinou úřední osobu Bc. O., přičemž rozhodl formou usnesení, které se podle správního řádu toliko poznamenává do spisu a nedoručuje se účastníkům řízení. Podle § 76 odst. 5, věty třetí správního řádu proti takovému usnesení není přípustný opravný prostředek. Soud uzavírá, že správní řád nepředpokládá, že by se k námitce podjatosti, kterou vznesla sama úřední osoba ve smyslu § 14 odst. 4 správního řádu, vyjadřovali účastníci řízení. Zákon takovou situaci zcela logicky řeší výhradně ve vztahu

úřední osoby, která námitku vznesla, a jejího služebně nadřízeného. Třetí žalobní bod proto soud rovněž neshledal důvodným.

15. V dalším žalobním bodě žalobce namítl nevypořádání vznesené námítky podjatosti formou samostatného usnesení. Při vypořádání této otázky vycházel krajský soud z bohaté judikatury správních soudů. Lze poukázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 10. 10. 2018, č. j. 6 As 75/2018, v němž uvedl: *„Z ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu „lze důvodně předpokládat“ vyplývá, že by vznesená námitka podjatosti úřední osoby měla být plausibilně odůvodněná. Buď účastník řízení, nebo úřední osoba sama jsou vždy povinni námitku podjatosti úřední osoby nejen vznést, ale též i odůvodnit, neboť jinak by představený úřední osoby nemohl o jejím vyloučení z provádění úkonů ve věci kvalifikovaně rozhodnout (srov. HRABÁK, J., NAHODIL, T. Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou. 4., aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012).“ „Obecně platí, že není-li včasná jednoznačně formulovaná námitka podjatosti předložena k rozhodnutí služebně nadřízenému úřední osoby, jedná se o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem s možným dopadem na zákonnost rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2013, č. j. 3 As 2/2013 - 22, nebo ze dne 6. 9. 2017, č. j. 10 As 68/2017 - 32). Námitku podjatosti je ovšem třeba zároveň posuzovat nikoliv čistě formálně, ale taktéž materiálně. Např. v rozsudku ze dne 11. 11. 2010, č. j. 7 As 72/2010 - 385, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nevypořádání námítky podjatosti nemohlo mít vliv na zákonnost správního rozhodnutí v případě, že byla vznesena nekonkrétní všeobecná námitka podjatosti všech zaměstnanců žalovaného správního orgánu, odůvodněná pouze odkazem na jejich postup v jiných věcech, které nesouvisí s předmětem řízení před odvolacím orgánem. Taková námitka je totiž prima facie nedůvodná“.* Správní orgán I. stupně vznesenou námitku podjatosti vyhodnotil na str. 7 svého rozhodnutí jako zjevnou obstrukci ze strany zástupce žalobce, kdy námitka nemohla vyvolat účinky předjímané v § 14 správního řádu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tento závěr ještě rozvinul, a to na str. 3- 6 napadeného rozhodnutí. Krajský soud se v souladu se zásadou jednotnosti správního řízení plně ztotožnil s vypořádáním správních orgánů obou stupňů. Námitka podjatosti skutečně byla vznesena natolik neurčitě a obecně, že z ní nelze dovodit žádný důvod podjatosti, který mohl být v daném případě posouzen. Nutno zdůraznit, že v době podání námítky odvolací řízení nebylo doposud ani zahájeno, takže uvádění pracovníci žalovaného nemohli být podjatí již z podstaty věci. Nelze opomenout žalovaným označená správní řízení, ze kterých vyplývá jeho vědomost o shodných postupech zástupce žalobce, kdy v těchto řízeních taktéž vznesl neodůvodněné námitky podjatosti založené na *„zjevně nepřátelském vztahu k právnímu zástupci“*. Konkrétně šlo o věci vedené žalovaným pod č. j. MSK 97293/2016, č. j. MSK 122562/2017, č. j. MSK 31742/2019, č. j. MSK 129324/2017, či pod č. j. MSK 2258/2017. Žalobcem nebyla tato argumentace nijak rozporována. Krajský soud se shoduje s žalovaným, že z uvedeného plyne odůvodněný předpoklad, že zástupce žalobce záměrně volí taktiku opakovaného vznášení totožných, neurčitých a ničím nepodložených námitek podjatosti, v nichž lze důvodně spatřovat obstrukční jednání. NSS uvedl ve svém rozsudku ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 107/2013-30: *„Obecně k problematice posuzování objektivního způsobu vedení řízení před správními orgány považuje Nejvyšší správní soud za potřebné zdůraznit, že nelze jen tak účelově obvinít úředníka z podjatosti hromaděním difamujících spekulací a kombinací a očekávat, že bez přesvědčivých důkazů, případně s účelově vytvářenými „důkazy“ nebo dokonce bez důkazů, bude takové obvinění „z opatrnosti“ akceptováno. Takové snahy, směřující k paralyzování výkonu státní správy, nemají*

nic společného s ochranou jakýchkoli oprávněných zájmů a v principu škodí také ochraně veřejných subjektivních práv účastníků řízení před správními soudy.“ Krajský soud ve shodě s citovanou judikaturou a závěry správních orgánů obou stupňů konstatuje, že vznesená námitka podjatosti byla nekonkrétní, ničím nedoložená a spekulativního charakteru, v čemž spatřuje zneužití práva spočívající v obstrukčním umělém prodlužování správního řízení. Na základě tohoto dospěl k závěru, že nedošlo k pochybení, pokud o žalobcem vznesené námitce podjatosti nebylo rozhodnuto samostatným usnesením, když se s ní správní orgány obou stupňů řádně vypořádaly v rámci odůvodnění svých rozhodnutí. Také tento žalobní bod byl proto shledán nedůvodným.

16. Pro úplnost krajský soud dodává, že argumentaci žalobce rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 3 A 86/2018 považuje za nepřiléhavý, neboť městský soud se zabýval námitkou podjatosti z jiného úhlu pohledu, když posuzoval důvodnost žaloby na ochranu proti nečinnosti a nikoliv důvodnost žaloby na přezkum správního rozhodnutí. Pokud jde o vlastní obsah námitky, dospěl Městský soud v Praze v označeném rozsudku ke stejným závěrům jako zdejší soud ve věci nyní souzené (viz odst. 26 a 27 rozsudku městského soudu).
17. V závěrečném žalobním bodě žalobce brojil proti tomu, že mu nebylo v řízení umožněno navrhnout k důkazu svědeckou výpověď řidiče vozidla, jíž chtěl zpochybnit bezvadnost použitého měřidla. Jak již krajský soud uvedl výše (odst. 11 - 13 tohoto rozsudku), ústní jednání konané dne 4. 3. 2019 proběhlo v souladu se zákonem a zástupce žalobce měl proto v jeho průběhu možnost svědecký výslech navrhnout, zvláště když námitku vadnosti měřidla vznesl a domáhal se jeho přezkoušení. Další důkazní návrh však neučinil a výslovně do protokolu uvedl, že další důkazy nenavrhuje. Věcnou stránkou námitky, tedy vadou měření, se správní orgány zabývaly podrobně v odůvodnění svých rozhodnutí (str. 3-6 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a str. 6 - 7 napadeného rozhodnutí). Poslední žalobní bod proto rovněž nebyl shledán důvodným.
18. Vzhledem k tomu, že žaloba není důvodná, krajský soud ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. V řízení byla plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu soudního spisu žalovanému žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti v tomto řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

[Zadejte text.]

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 9. června 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje